

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. *Biblioteka*
Zagreb

God. XXI.

U Samoboru, 1. svibnja 1924.

Br. 9.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plaćivo i tuživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(Ukara S. Šek.)

UGLASE prima uprava prema cjeniku. Za otplatu, koji se više puta izvršava, daje se znatni popust. Iskopani se ne vraćaju.

Habsburgi i hrvatski narod.

Teško da je ikoga dinastija postupala prema narodu, kojim je vladala, vjerolomnije, nego li Habsburgi prema narodu hrvatskom. Letili su za njegovim simpatijama još u 15. vijeku, dok još nitko nije mogao statiti, kakova će katastrofa nastupiti u prvoj polovici 16. vijeka, kad je na Mohačkom polju po sultanu Sulajmanu hametom uništena ugarska vojska. Pošto je tamo zaglavio i zajednički mladi kralj ugarsko-hrvatski Ludovik II, upeo je Habsburg Ferdinand sve sile, da ga izabere za svoga vladara hrvatski sabor na Cetinogradu. Onamo su došla 4 Ferdinandova izaslanika, koji su hrvatskim šalšima sve i sva obećavali, ako njega izaberu. Ovi povjrovaše i tako on zasjede g. 1527. na hrvatsko prijestolje. Ali Habsburg od prvoga dana iznevjeri. Još se nije, što no se veli, ni tita osušila na pismenim poveljama, koje Hrvati dobiše od Ferdinandovih izaslanika i punomoćnika, a naši se djedovi (već po izmaku ne punih četiriju mjesec) na ponovnom sastanku na Cetinogradu gorke tuže, kako Ferdinand ni jednoga svoga obećanja ne ispunjava. Iza daljih 8 godina na saboru u Topuskom g. 1535. traže od Ferdinanda dapače natrag svoje pismo sprisegom vjernosti, a oni da njemu vraćaju pismene obveze, primljene od njegovih zastupnika. Dakle od prvoga početka hruta nevjera i prevara! Tako su Habsburgi neprestano i dalje radili. Hrvatske su vodje i hanve često upravo smetali u ob-

rani domovine protiv Turaka. Glavna im je briga bila, kako da potače, zarobe i opijačkaku hrv. narod pomoću intrigantskih i pohotnih švapskih generala, zatim gladnih plaćeničkih četa, kao i pomoću samozvanih Vlahi, koji djelomice navirahu urednim putem, djelomice pak kao i zv. martolozi te već onda u prvi čas pomagahu tudjincu Švabi protiv svoje nove domovine i protiv njezinoga goslojubivoga, za slobodu se borećega autohtonoga elementa.

Naši djedovi branili su neopisivim i upravo nadnaravnim naporima te od Leonidskih vremena nevidjenim junaštvima svoje pragove, a za njima Evropu i Beč, koji je među nas stao zlobne zulumčare najgore vesti. To je moralo konačno dodijati i banu, po svemu svijetu već razglašenomu divjunaku Petru Zrinjskomu. On i šure mu Fran Kristo Frankopan dadoše se ali lažnim obećanjima Leopolda (po biskupu Borkoviću) namamiti u stupicu, izdajnički ih vapsaše, okovaše te po nenadležnom sudu osudiše, da im se odsjeku najprije junačke desnice, a za tim olemnile glave.

Radi premalog prostora ne možemo dalje razlagati, kako su Habsburgi tečajem stoljeća neprestano tako postupali prema narodu hrvatskome i nezihtvalno, cinički i okrutno. Preskočit ćemo odmah na godinu 1848 i 1849 sjećajući, kako je Franjo Josip onda ogavno nagradio hrvatske usluge, učinjene pod banom Jelačićem njegovoj dinastiji i baš njegovoj osobi. I danas nas, jošte poslije 70 godina, biju odzmi Bachovi pa-

teni! Pak je taj Franjo Josip imao još toliko ohraza, da je u bitci kod Solferina g. 1859. u najkritičnijem času osobno apelirao na Hrvate, da podju u rajje smrti za njega i njegovu Austriju, jer „da i on ima ženu i dijete!“ Ali su Hrvati bili počeli već progledavati te te ne bijedoše zubima za grkijan hvatati plemenitih francuskih jurišnih četa, komandovanih po Mac Mahonu: „En avant, mes enfants, pour la gloire de la France!“ A za čiju slavu da ginu Hrvati, za čije babe dušu? Među njima se bilo počelo osjećati već nešto kao propirivanje duha Ante Starčevića i Eugena Kvaternika. — Kažu, da Franjo Josip nikada nije litio Solferina oprostiti Hrvatima. Zato nas je poslije Könygräza i predao Mađarima na milost i nemilost! Zato je i spasio Klenua u najslabijem njegovu času zahvaliv ga redom zlatnoga runa! Nije žalibože doživio, da vidi potpun rasap svoje crne kule Austro-Ungarije, ali je doživio početak hrvatskih „zelenih kadera“, radi kojih opustješe streljački jare na habshuškim frontama, da hrvatske žene i lugovi zamnu slobodarskim davorijama. — Osvećeni ste, Zrinski-Frankopani, Vaše se svete kosti nalaze u bijelom Zagrebu, glavnome gradu Hrvatske. Hrvati više za Vama ne plaču, već se Vama ponose te vedra četa i puni pouzdanja sabiru, da dragu do novinu bratskom slogom i ustajnim kulturnim radom povedu k slavi i veličini, kako to zaslužuje lijepi narod i prekrasna gruda zemlje, koju preko 12 stoljeća svojom zove, svojom krvlju i znojem natapa.

Dr. J.

Milan Zjalté — Samobor.

Hrvatsko pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru.

Prikaz 50 godišnjeg rada.
(Nastavak).

G. 1904. kanila je „Jeka“ slaviti svoju tridesetgodišnjicu, ali jer je već bilo više pjevačkih slava te godine zakazano u našoj domovini, odlučila je svoju proslavu obaviti 1905.

U kolovozu 1904. sudjeluje „Jeka“ kod posvete „Narodnog doma“ u Brežicama. Ma da su tamošnji Njemškutari htjeli ometi to slavlje, ono je lijepo uspelo radi velikih odziva Hrvata.

Uoči imendana 18. III. 1905. priredjuje „Jeka“ sa glazbom svom osnivaču i zborovodji Josipu Vanjeku podoknicu. Ne dugo iza toga, 10. V. potresa je Samobor vijest, da je Vanjek umro. Kod imponantnog spirovoda „Jeka“ mu je iskazala sve počasti. I danas još polazi svake godine na dan Svih svetih na grob njegov i pjeva mu „Tužaljku“. Dok bude „Jeka“ ime Josipa Vanjeka bit će u njoj vada časno spominjano. On ju je osnovao, vodio, u časovima krize spasao. Vjerna mu „slava“.

Kako se agilni predsjednik dr. Gjuro Horvat zahvalio, to podpredsjednik Mirko Kleščić vodi upravu društva. Skupština od 4. VI. 1905. bira Kleščića predsjednikom i od tog časa on je predsjednik „Jeka“ sve do danas.

Dne 11. VI. 1905. slavila je „Jeka“ tridesetgodišnjicu. Pjevačka društva „Kolo“, „Sloga“, „Sloboda“, „Merkur“, „Mladost“, iz Zagreba zatim „Javor“ iz Jaske i „Zbor slovenske čitalnice“ iz Brežica dodjoše, da počaste svoju družicu. Samobor se zaodjeo u svečano ruho i dostojno primio svoje goste. Prije podne bila je sv. misa, kod koje je „Jeka“ pjevala „Hrv. misu“ od Tropša. Popodne bio je koncert pjevačkih društava u Anin-dolu. „Jeka“ je pjevala „Spas brođara“ od G. Eisenhuta. Pojedina društva pjevala su po izbor hrvatske i slovenske zborove a svi zajedno „More Adrijansko“ od Hajdriha. Bilo je to lijepo slavlje hrvatske pjesme, koje je služilo na čast „Jeki“ i Samoboru.

U srpnju i. g. bila je „Jeka“ u Petrinji kod slave „Banovca“ i ondje ubrala lijepo priznanje. Dne 15. VIII. polazi korporativno na jubilej „Sloge“ u Zagreb.

U siječnju 1906. zahvaljuje se tajnik i zborovodja Milan Lang na svojoj časti. Školaki poslovi i slabo zdravlje sile ga na je-

„Jeka“ prima teška srca tu ostavku, jer je Lang kao tajnik kroz dvadeset i dvije godine bio doista duša društva. Kao zborovodja opet mnogo se trsio oko lijepog pjevanja. Zasluge su Langove za „Jeku“ neprocijenive.

Glavna skupština 28. I. 1906. bira za podpredsjednika Eduarda Presečkog, za tajnika Gjurju Francekovića a za zborovodju Raika Buzinu, učitelja iz Podsusjeda.

Buzina kao marni i odlični pjevač i prijatelj „Jeka“ rado se žrtvuje i dolazi dvaput tjedno u Samobor na pokuse. Buzina počinje sa zborom vježbati zborove Vilka Novaka i postizava lijepe uspjehe. I šaljivi koncerti nailaze na odobravanje općinstva. U srpnju 1906. umro je odlični pjevač Vjekoslav Obad, koji je mnogo koristovao društvu. U god. 1907. priredjena su tri koncerta.

Dne 21. IV. 1907. slavila je „Jeka“ sedamdesetgodišnjicu Ivana pl. Zajca izvedbom njegovih kompozicija. U tjetu pak bio je uspjeti koncert u Anin-dolu. (Ah tamo, Crnogorka, Bi mirna noć i. t. d.) Može se reći, da je god. 1907. bila jedna od najplodnijih u radu društva. Kod serijoznih koncerata u to dosta rado sudjeluje baritonista Milan Reiz i sada profesor pjevanja. Za šaljive koncerte mnogo se trudi tajnik Jurica Franceković i bira zgodan repertoar.

Domće vijesti.

30 travnja kao objeltnica smrti Zrinskog-Frankopana različito je sprovedena. Kod nas je u Samoboru kao i drugdje po Hrvatskoj odlučeno službeno za oblast, činovništvo i školsku mladiž. Međutim je radni dan nezgodan za uspješno priredjenje svečane mise, povorke društava i t. d. Za to je i Zagreb priredbu toga prirednio na nedjelju dne 27. travnja. Velikostvena povorka svih nacionalnih, patriotskih, kulturnih i humanitarnih društava krenula je pod vodstvom „Hrv. Sokola“ na Wilsonovu trgu iz njegovih prostorija prema stolnoj crkvi te se je poslije službe božje istim putem i ređom vratila natrag pred Sokolanu. Jučer su diletanti „Hrv. Sokola“ na večer davali u Elog Zrinsko-Frankopanske izvedbe u Bečkom Novomjestu. Jučer je društvo „braće hrv. Zrnaja s dijelom mučeničkih kosti posjetilo glavni grad Zrinskih Ozalj kraj Karlovca, gdje je biskup Premuš imao čitati zadušnicu. Taj je slavni grad i sada još dobro čuvan, sprekrasnim položajem povrh Kupe. Dosađanje vlastelinstvo je nedavno poklonilo taj grad „braći hrv. Zrnaja“, s kojima je jučer imao namjeru putovati i naš starosta s o. obitom, za Samobor zanimljivom misijom, o kojoj ćemo izvijestiti u sljedećem broju „Samoborskog lista.“

Buduć je u Samoboru bilo nemoguće dne 30. IV. kao na radni dan prirediti dostojnu proslavu i buduće je to došlo prerano za 27. IV. a buduće dne 4. V. polazi „Hrv. Sokol“ pak jamačno i priličan broj ostalog građanstva u Zagreb, povodom posvete barjaka konjaničkog „Hrvatskog Sokola“ u Zagrebu, kao što i opet predaje barjaka riječkih bjegunaca „braći Hrv. Zrnaja“, — s ovih kao i drugih važnih razloga morala se je kod nas priredba Zrinsko-Frankopanske slave premjeriti na 11. V. t. g. Sastanak svih društava u dvorštu Sokolane u 11 sati prije podne. Polazak u povorci s fanšarom na čelu u crkvi č. oo. Franjevača. Povratak povorke natrag u Sokolanu te prigodnu pozdravno slavu i deklamaciju, sa zaključnim pjevanjem hrvatske himne. Time je proslava dovršena. Istoga dana sabiranje dobrovoljnih priloga za Hrv. Sokolski Savez.

U svibnju 1902. došla je „Sloga“ iz Zagreba te je u zajednici sa „Jekom“ priredila koncert u Pensionu. „Jeka“ je ubrala osobito priznanje sa zborom „Ah tamo“ od V. Novaka (Bariton solo zborovodja Buzina). Naši tenoristi Milan Šošarić i Juraj Obad stekoše veliko odobravanje.

Iste godine došla je i „Mladost“ iz Zagreba a „Jeka“ je sudjelovala kod koncerta.

Na Veliku Gospu 1909. pošla je „Jeka“ korporativno sa 24 pjevača u Krapinu na proslavu stogodišnjice rođenja ilirskog prvaka Ljudevita Gaja. S pjesmama: „Bi mirna noć“ od Novaka (bariton Jakob Komočar) i „Občutki“ od Aljaža (bariton Buzina) postigla je „Jeka“ veliki uspjeh u Krapini.

U studenom pošla je „Jeka“ u Rude, da se oprosti sa svojim prijateljem Stjepanom Mrakužićem, koji je postao župnikom u Crkvenj.

Budući da su šaljive zabave ušle u volju općinstvu to „Jeka“ priredjuje vazda u pokladama šaljive produkcije. „Stari gardist“ (predsjednik Klesčić) redovito nastupa sa aktualnim šalama, koje je „Jeki“ uvijek pripravno sastavljao Vladimir Preseček. (Rožmarin Špinkinard.)

Poštivovni pjevač Franjo Kompare znao je sa mnogo ukusa dekorirati dvoranu za ovakove šaljive produkcije.

u Zagrebu. Priredbu proslave će kao svagdje drugdje na temelju prijašnje odredbe Hrv. Sok. Saveza rukovoditi „Hrv. Sokol“ u Samoboru, koji ovim poziva na sudjelovanje sva nacionalna, kulturno prosvjetna i humanitarna samoborska društva, dakako i svekoliko građanstvo, i seljaštvo. Posebne se pozivnice ne će nikomu slati.

Neodvisno od proslave Zrinsko-Frankopanske će one 11 i mj na večer „Hrv. Sokol“ u Samoboru održavati svoj domjenak, čiji će program biti posebnim plakatima priopćen.

Pedesetgodinjšica „Jeka“. Hrvatsko pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru slavit će svoju pedesetgodinjšicu dne 20. srpnja o. g. Tom će zgodom „Jeka“ otkriti i sponenploču na bivšem Livadićevom dvorcu, gdje je spjevana i ugazbijena hrvatska budućica „Još Hrvatska oti propala“. „Jeka“ će pozvati sva bratska pjevačka društva, koja su u „Hrvatskom pjevačkom savezu“ da dodju i uzveličaju jubilej njezin kao i spomen na tu zinosnu hrvatsku budućicu, koja je u doba ilirskog preporoda imala mnogo udjela u budjenju narodne svijesti.

Potniji raspored svečanosti bit će za vremena objavljen.

Prijatelj „Jeka“ Stjepan Hečič spjevao je za proslavu „Naša pjlama“, koju je uglazbio za muški zbor naš mladi muzičar Rudolf Matz, tajnik hrv. pjev. Saveza „Jeka“ će tu kompoziciju izvesti kod proslave.

Kako je „Hrv. pjev. Savez“ sad podijeljen u pjevačke župe, a „Jeka“ spada u Livadićevu župu, to će taj dan biti i konstituiranje Livadićeve župe.

Pripreme za proslavu započele su, da ta slava bude doista slava hrvatske pjesme na čast „Jeki“ a na ponos rodoljubnom, hrvatskom Samoboru.

Škola za Narodnu zaštitu. Narodna zaštita — „Savez dobrotvornih društava“, koja si je postavila glavnim zadaćom, da zaštiti i materijalno podigne sve, one, koji trebaju pomoći, a osobito siročad, priredila je širom domovine na 24 i 25. travnja ove god. Dan siročadi. Na osnovi naredbe Pokrajinske uprave odjelema za prosvjetu i vjere saklu-

U lipnju 1909. otkrit je spomenik Vrazovom pjesničkom idealu Ljubici Kantili (izradio ga Ferdo Ivanjčić). „Jeka“ priredjuje u to ime koncert. U kolovozu i. g. polazi u Klanjac na otkriće spomenika pjesniku hrvatske himne Antunu Mihanoviću. U prosincu 1910. priredjuje uspješni koncert. Lijepe kompozicije „Gorski kraj“ od Novaka „Na vrelu Bosne“ od Vilhara (bas solo dr. I. Krnc) izvode se i nailaze na veliko odobravanje.

U siječnju 1911. gubi Samobor odličnog građanina Josipa Kompare. „Jeka“ mu izkazuje zadnju počast.

„Jeka“ pokreće s drugim društvima misao da se izgradi „Društveni dom“ gdje bi sva društva imala svoje prostorije i dvoranu za zabave. Pomanjkanje takovog doma, jako se čuti u Samoboru. Ostalo je glas vapijućeg.

Pokladna zabava aranžirana kao Aniško prošćenje uspěla je nada sve. Kapela sv. Ane, Tepec, Piramida nije izostalo.

U travnju 1911. sudjeluje „Jeka“ kod proslave desetgodinjšice „Pučke knjižnice i čitaonice“. Pjeva misu i kod koncerta.

„Jeka“ uvadja u Samoboru proslavu Zrinsko-Frankopansku (30/4.) i Ćirilo-Methodsku (5/7.) kao eminentno rodoljubne slave, čemu se sva samoborska društva pridružuju.

pljali su se prilazi u ova svrhu po svim nastavnim zavodima. U samoborskoj školi sakupljena je među djecom svota od 173 Din. 75 p., koja je odaslana Prvoj hrvatskoj štedionici u Zagrebu na račun Narodne zaštite.

† **Mavro grof Montecuccoli** br. šumarnik u Fojnici u Bosni umro je 12. pr. mj. u 49. godini svoga života. — Sprovod bio mu je 14. pr. mj. Pokojnik je potomak odlične plemićke obitelji Svršio je visoku šumarsku školu i posvetio se toj struci. Stekao je glas vrhunskog stručnjaka po čitavoj kraljevini kao činovnik bio je točan, objektivni, pravedan i savjestan. — Sa pokojnikom oprostio se je na otvorenom grobu u ime štedionice sretni poglavar iz Fojnice g. dr. Vasilije Kocović. Pokojnik je brat matora u. m. g. Ernesta grofa Montecuccoli u Samoboru — Pokoj mu vječni!

† **Marija Šuklje** jučer umrla je ovdje nakon kratke i teške bolesti gđa Marija Šuklje, majka prof. dra Frana Šuklje.

Sprovod bit će joj danas u 4 sata poslije podne. — Teško ožalošćenom gosp. prof. Šuklje, vrlom prijatelju Samoborskog lista, naše najiskrenije saučestje. A vrijednoj pokojnici laka bila zemlja.

† **Anastazija Kržić** posjednica u Samoboru umrla je dne 15. o. mj. u 75 godini. Sprovodu prisustvovalo je brojno građanstvo. Razučenoj rodbini naše saučestje. — Laska joj bila zemlja!

† **Terezija Bedenko** udova iza pok. Josipa Bedenka, mešara i gostioničara umrla je 16. pr. mj. u 72. godini. Pokojnica je u Samoboru uživala radi svoje dobrote i blagosti sveopće poštovanje.

Sprovod joj je bio 17. pr. mj. — Laska joj zemljica!

† **Julius Fistrić**, stolarski obrtnik, umro je 21. pr. mj. nakon kratke i teške bolesti u bolnici u Sienjencu u 50 godini. Iz bolnice prevezen je u Samobor, te sahranjen na ovašnjem groblju. Sprovodu su prisustvovali u lijepom broju naši obrtnici. — Počivao u miru.

U svibnju 1911. zahvatio se tajnik Gjuro Franceković a mjesto njega bira se odličan pjevač dr. Božidar Krnić.

Blagohotnosti samoborske štedionice zahvaliti je, da je „Jeka“ uz „Hrv. Sokol“ dobila u štedioničkoj zgradi jednu sobu za pokuse.

U rujna i. g. polazi „Jeka“ sa 12 pjevača na slavu „Rodoljuba“ u Virovitici. U prosincu 1911. umro je vrtni „Jekaš“ Franjo Bogović. Društvo mu iskazuje običajni pietet, da mu se oduži za njegov dugogodišnji rad u „Jeki“.

Pokladna zabava 1912. imala je karakter sajma. U ožujku i. g. oprostila se „Jeka“ sa svojim tajnikom i odličnim pjevačem dr. B. Krnić, koji je premješten u Sv. Ivan Zelina. Dostora ga je tamo zatekla i smrt. Časna mu spomen u „Jeki“. Za tajnika je izabran višegodišnji pjevač Vilim Pavlović.

U svibanj 1912. osnovao se opet nakon duže pauze ženski zbor od 15 pjevačica, koji istupa prvi put na ljetnoj zabavi u Aniški dolci.

Kako se vidi u razdoblju od 1906. — 1912. pokazuje „Jeka“ mnogo života i rada. Uz pjevače ide i hvale mnogo predsjednika Klesčića i zborovodja Buzina.

(Nastaviti će se)

† Katarina Kuhar posjednica u Gornjem kraju (kraj Hamera) umrla je 21 pr. mj. Spровод joj je bio 26 pr. mj. kome je prisustvovao veliki broj našeg građanstva. Počiva u miru.

Prof. Milan Reizer koncertira u zajednici sa zagrebačkim kvartetom dne 3. svibnja u novogradjenoj dvorani (sa 800 sjedala) „Hrvatskog doma“ u Vinkovcima.

Ljetni vozni red na Samoborskoj željeznici. S današnjim danom stupa na snagu novi vozni red za ljetne mjesec na našoj željeznici. Kao nove vlakove uvela je uprava željeznice u prvom redu vlak u 11³⁰ koji polazi sada do Samobora, a koji je prije općio samo između Zagreba i Podsusjeda. Zatim je vlak u 18¹⁰ i 20³⁰ iz Zagreba. — Iz Samobora kreću vlakovi sa nekim manjim promjenama jedino je novo uveden vlak po nedjeljama 20³⁰ na večer, koji je od osobite važnosti za izletnike iz Zagreba, pogotovo one koji dolaze u Samobor poslije podne. U cjelosti je ovaj vozni red prema prilikama i mogućnosti naše željeznice a i prema potrebama našeg putujućeg općinstva vrlo zgodno uređen, što je zasuga vrlo upravitelja samoborske željeznice g. Horvata, koji se je prije nego je vozni red ustanovljen stavio u kontakt sa svim našim faktorima da po mogućnosti udovolji željama putujućeg općinstva. — Ovim bi zgodom jedino staviti apel na g. upravitelja, da li nebi vlak br. 14. iz Zagreba mogao kasnije otići, tako da nebi putnici u Podsusjedu morali čekati na odiazak u Samobor pol sata. (Vozni red na 4. strani).

Hrv. konjanički Sokol u Zagrebu posvećuje u nedjelju 4. o. mj. svoj barjak i održat I. javnu vježbu. Pozivaju se braca i sestice te podupirajući i uemeljniji članovi koji žele ovoj proslavi prisustvovati, da se najkasnije u petak jave br. vodji Albertu Jurčiću ili u knjižari Šek. Odiazak je iz Samobora u pol 6 sati jutrom iz Sokolane na kolodvor. U Zagrebu bit će zajednički objed pa tko želi kod istog sudjelovati imade to istodobno prijaviti i položiti unaprijed 20 D.

Predstava „Hrvat. diletantskog kluba“. U nedjelju dne 13. pr. mj. priredio je „Hrvat. dilet. klub. u Samoboru“ predstavu u Hotelu Pensua. Davane su dvije aktovke i to: „Partija pijeteta“ i „Pozvali su si kapetana“. Diletanti su i ove aktovke odgrali dobro, tako smo to već navikli od njih i očekivati. Igralo se sa mnogo elegancije i mnogo humora, već prema tome kako je koji diletant stvar shvatio i naučio svoju ulogu.

Predsjednik dilet. kluba Fran Hrčić mnogo si je dao truda, kod uvjetovanja ovih aktovki, pa može biti sa uspjehom zadovoljan. — Predstava bila je dosta dobro posječena.

Za naše zvona darovali su g. Stjepan Horvatović iz Zagreba 200 Din i g. Semelčić iz Zagreba 10 Din — Odbor se zahvaljuje i preporuča sa daljnje milodare.

Apel vatrogasnog društva u Bregani. Molimo naše amerikance, napose žene opć. Poljnih da se ojele našeg vatrogasnog društva u Bregani i podupru ga novčanim darovima, da se može društvo što bolje osigurati u svojoj elementarnoj zadaći. Našoj društvenoj molbi kao prvi odazvao se g. Ojuro Gunić, Cleveland Ohio, darujući sa sobom iznosnja 2 Dinara, te mu se društvo najtoplije zahvaljuje i molit ćemo nastaviti i nadamo se moćju svojih prijateljskih skupiti kakav mali dar.

Dar ubogarinama. Gosp. Šandor Hajos izvorat u Zagrebu, darovao je uspe-

sto vijenca na odar pok. Anastazije Krčić, ubogarinama samoborske ubožnice 110 Din za Uskrsne blagdane.

Zaručeni Gospojica Marija Nagode i gospodin Stjepan Jurjević iz Vel. Grce zaručeni. Samobor mjeseca travnja 1924

Izgubljeno. Dne 28. o. mj. izgubljen je od Hotela Pension do Glavnog trg zlatan sat, za ruku. Na poklopcu sata iznutra urezano je njemački „Uspomena 1924 Eila“

Pošteni se nalaznik umoljava sat uz nagradu predati u upravi našeg lista.

Barjak „Jeka“ nalazi se na popravku kod čč. sestara u Zagrebu.

Jurjevsko proštenje u Stojdragi. Naša braca grko-katolici slave ove godine Jurjevsko proštenje kod župne crkve u Stojdragi na dan 11. svibnja u nedjelju. Toga dana dolazi na Stojdragu mnogo naroda ne samo iz Žumberka, nego i mnogobrojna inteligencija iz susjedne Slovenije, a obično donje i lijep broj Zagrebčana.

Upozorujemo i naše Samoborce, osobito naše dčne Sokolase i ostale planinare, te ljubitelje svježih goiske prirode da ovu lijepu oazu naše Švice.

Dobrov. vatrogasnom društvu u Samoboru pristupio je nadalje kao izvršujući član g. Antun Dent, učitelj u školi Podvrh u Samoboru.

Kuma vatrogasnoga barjaka gdje Anka Budica darovala je samoborskom vatrogasnom društvu 1 lit vina za Florijanovu zabavu, na kojem daru najljepše hvali odbor.

Upozorenje. Zadnje vrijeme dužio je u običaj da se ručna kočica i tačke više ne voze osim već pločnikom, makar bila i lijepa cesta to se sveuđaj vozi pločnikom. Zato bi bilo poželjno da naše redarstvo malo ostrije pripazi na one koji se sa tačkama šedu po pločnicima te time nanosaju štete kućevlasnicima koji su uz veliki trošak popločili svoje pločnike.

Umrla u župi samoborskoj u travnju o. g. Josip Žganjer, 69 g. Hrasina. — Banjevorac, dijete, Vel. Rakovica. — Dragica Banjevorac, dijete, Vel. Rakovica. — Apolonia Ozorn, 55 g. Samobor. — Jakob Jež, 73. g. Breganica. — Stjepan Lamot, 47 g. Samobor. — Tomo Ružić, 63 g. Sv. Helena. — Ana Mahović, 76 g. Vrhovčak. — Ojuro Mahović, 66 g. Vrhovčak. — Amalija Matković, dijete, Bubovica. — Anastazija Krčić, 76 g. Samobor. — Mijo Habera, 68 g. Podvrh. — Terezija Bejenko, 72 g. Samobor. — Bata Mihenc, 83 g. Vrbovec. — Ana Horvat, 70 g. Ozak. — Milan Kocičić, dijete, Kudje. — Junje Fairić, 81 g. Samobor. — Katarina Kuhar, 74 g. Samobor. — Ivan Viktorinaki, 35 g. Kudje. — Marija Šinković 78 g. Bregana. — Anastazija Šupar, 53 g. Šanidol. — Franjo Bžčan, dijete, Draganjevo.

Florijanovo.

Dobrov. vatrogasno društvo u Samoboru slavi 4. o. mj. dan svoga patrona sv. Florijana. Toga dana bit će u župnoj crkvi svečana misa u 8 sati, isa koje je zavjetna procesija do kapelice svetog Mihajla. Vatrogasna četa iz Samobora i ona iz Bregane prisustvoje tako misli tako i ovom ophodu u svečanoj oprmi. Na Florijanovo održaje samoborsko vatrogasno društvo svoju glavnu skupštinu, sa koju je izšlo ovaj poziv. Glavna godišnja skupština održat će se u nedjelju, 4. svibnja s ovim

dnevnim redom: 1. Otvorenje skupštine. 2. Izvještaj tajnika i čitanje zapisa za prošlogodišnje glav. skupštine. 3. Izvještaj blagajnika a) o glavnoj blagajnici b) o blagajnici bolesničkoj 4. Izvještaj vještabeitja 5. Izvještaj spremišara 6. Izbor i izvještaj revizionoga odbora 7. Čitanje i pretraz pravila izradjenih po Hrvatsko-slav. vatrogasnoj zajednici. 8. Izbor odbora i časništva. 9. Eventualije. Skupština se počinje u 11 sati.

Na skupštinu se pozivlju članovi svih vrsta — Poslije podne je običajna društvena zabava u Anin-perivoju, u gostionici Nikole Čebušnika, u 4 sata. Na ova se pozivlju svi izvršujući članovi društva i njihove supruge. — Dobrov. vatrogasno društvo u Bregani proslavit će ove godine također dan svoga zaštitnika u Samoboru te će pribivati sv. Florijanском ophodu.

Zarobljenik, koji se zahvalno sjeća Samobora.

Nekako prvih godina svjetskog rata dopao je u ropstvo austro-ugarake vojske Živan Nedeljković, srpski vojnik iz Kisičeva. Kao i ostali zarobljenici bio je on otpremljen na zapadnu frontu t. j. u Tiroi na rad. Vraćajući se odande obolio je na putu te je ovako bolestan doputovao u Samobor.

Sada se nakon sedam godina sjeća Nedeljković toga svog boravka u Samoboru, te se obraća na naše trg. poglavarstvo ili kako to u Srbiji zovu općinski sud sa sljedećim pismom:

Općinskom sudu

Samobor.

Kao rob Austro-ugaraki kada sam se vraćao sa Tiroia, gdje sam bio na radu, na putu sam oboio i kada sam stigao u varoš Samobor vidjevši me jedna djevojka tako slabog upita me:

„Zašto si Ti tako slab?“

„Bolestan sam“, rekoh joj ja.

Zatim sam ju zamolio da mi nadje što god za jelo, a ova mi je odmah donijela jelo sa ječinu cjenju.

Na ovaku dobrotu i milosrdje željan sam, da rečenoj djevojci izjavim blagodarnost, ali to nemožu učiniti jer neznam njezino ime i adresu, za koju se svrhu s učtivom molbom Vama obraćam, da mi priopćite, prečio predhodnu naznačim obilježje, kako bi lakše doznali njezino ime.

Dakle to je bilo 1917. godine, mjeseca augusta ili septembra, kada je kazana djevojka kao učenica gimnazije u Sarajevu za vrijeme letnja stanovala kod svoje teike u Samoboru, čija je kuća na kraju varoši sa sjevero-zapadne strane do jednog izvora, a s istočne strane postoji jedan vinograd.

Učtivo molim sud da mi priopći kako adresu spomenute djevojke, tako i adresu te njezine teike gazdarice gdje je stanovala.

Takvu plaćam.

26 III. 1924. u Kisičevu.

Učtivo

Živan Nedeljković
seio Kisičev
koter Ramaki
Županija Požarevac
Srbija.

Stromasna kapela u Lipovcu Zamoljeni priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najsrdačnije molimo milodare u ime svih žitelja sela Lipovac sve kršćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svete obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami n tako mogući ove podignuti, a teško nam je da gotova kapelu bez žrtvenika moramo gledati — Mato Gunić, Janko Gunić, iz Lipovca.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:
6¹⁰ u jutro
8¹⁵ u jutro (na m. ne-tjelje i blag.)
12²⁰ poslije podne
18¹⁵ navečer.
20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:
8 u jutro
11¹⁰ prije podne (na radne d. ne, nedjeljom samo do Susjedgrada)
14¹⁰ poslije podne.
18¹⁰ navečer (na radne dane)
21³⁰ navečer.

Kupujem 10 vinskih bačava, svaka sa sadržajem od 6-7 hl, sposobnih za transport vina, i plaćam primjerenu cijenu odmah. — Prodaj želeći nekako odmah javi: **Stepan Vuković** posjednik.

Traži se

jedna gospudjica i 2 dječaka iz bolje kuće za buffet na kolodvoru. Javiti se kod vlasnika **Mirka Brusine**.

Izjava

Izjavljujem ovime da ću i nadalje tjerati medicarski i voštarski obrt na zadovoljstvo slav. općinstva i mojih mušterija. Preporučujući se i nadalje bilježim veštovanjem

Sofija Lamot
udova medicara.

Soježe mlijeko

može se dobiti dnevno jutrom i večerom u svakoj količini — Upitati u upravi list.

Sušene šunke

domaće, zdrave kupuje i plaća 50 Din. po kilogr. **Kopca, „Lavica“ Samobor.**

Objava.

Čast mi je javiti svojim cijenjenim mušterijama, da sam moj

krojačku radionu

preselio u Perkovčevu ulicu, kuća g. Vanjeka. Sa veštovanjem: **Vjekoslav Šupančić.**

Zagrebačko pivo

alia Salvator i

češko eksport pivo

dobivaju gostioničari na veliko uz najnižu cijenu **Kopca** Hotel „Lavica“ Samobor

„Novo kuživo“

za miševu i štakore po dr. Kršnjaviju sigurno je i neopasno sredstvo za tamnjenje.

Dobiva se u ljekarni

Samoborska nekro Slava Seka

Naučnika za stolarski zanat traži **Dra-
gutin Presl**

Oleandere

raznih boja prodajem. — Upitati **Štemberger.**

Dražba.

Dne 4. svibnja t. g. u 2 sata po podne, prodat će se parcelarno zemljište zvanu „Oblakovo“ Samobor, Stražnička ulica, vlastnost g. M. Praunspbergera, sastojeće se iz kuće, gospodarskih zgrada oranice i vrta, voćnjaka i šume. U neposrednoj blizini šetališta „Stražnik.“

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje oprave, svilene čarape i raznu drugu robu.

Restauracija bavica Samobor.

Zajutak svake nedjelje:
Paprikša — gulaš ala šegedin.
Hrenovke s vje.

Domaće češnjo ke.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama, i stara domaća kapijica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Javna zahvala

Svoj gospodi i gospodjama, koji su sproveli našeg dragog i nezaboravnog supruga, oca, zeta, brata, šogora, ujaka i t. d.

Stjepana Lamota

medicarskog i voštarskog obrtnika

do kuće vječnog mira sprveli, cvijećem mu odar okitili, izrazili nam svoju saćut usmeno ili pismeno, budi izrečena naša najdublja hvala.

Napose hvala veleč. g. Matiji Halušu, kapelana, č. oo. Franjevcima, veleč. g. dr. Martinu Juranoviću za njegovu brigu za vrijeme bolovanja našeg pokojnika, Obitelj-rad. društva „Napredak“, D brov. vatrogasnom društvu i bratovštini, koji su korporativno sproveli do hladnog groba milog nam pokojnika.

Rastužena obitelj

Prodaja raznih knjiga

i to: ge. loških, tehničkih, beletrističkih, leksikona i drugih, kao i aksminster sag. cz umjerene cijene. — Upitati zagrebačka ulica broj 10.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima i rodbini koji su milog nam supruga, oca, šogora

Julija Fistrića

do hladna groba sproveli, vijenci mu odar okitili a nama usmeno ili pismeno svoje saćut izrazili, budi ovime naša najdublja zahvala izrečena.

U Samoboru, 30. travna 1924.

Obitelj Fistrić.

Javna zahvala.

U velikoj žalosti, koja me je zadržala smrću moje mile nikad zaboravljene majke

Anastazije Kržić rođ. Krušec

primila sam toliko dokaza iskrena saćuća na kojima usrdno hvalim.

Napose zahvaljujem gg. liječnicima, koji koji su je za vrijeme njene teške bolesti liječili te boli ublaživali. Velečasnom svećenstvu za posljednju joj utjenu, bratovštini sv. Filipa i Jakoba.

Hvala svom dobrom rodu, te svima koji su je posjećivali napose gg. susjedama i susjedima, koji su mi bili u pomoć, te napokon svima onima, koji je odpratili do vječna počivališta, odar okitili vijencima i cvijećem još jednom moja usrdna hvala.

Tugujuća kćerka

Anka Kržić

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima te rodbini koji su milu našu majku i bakicu

Katarinu Kuhar

do hladna groba sproveli, odar joj vijencima okitili, a nama svoju saćut izrazili budi ovime naša najusrdnija hvala.

Samobor 28. IV. 1924.

Tugujuća rodbina.

Odgovorni urednik: Stjepan Seka